

Dr hab. Piotr Król, prof. AWF

Katowice, 26.01.2025 r.

Katedra Teoretycznych i Praktycznych Podstaw Fizjoterapii

Wydział Fizjoterapii

Akademia Wychowania Fizycznego im. J. Kukuczki

Ul. Mikołowska 72a

40-065 Katowice

**RECENZJA OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH
PANI DR MAŁGORZATY WÓJCİK
W POSTĘPOWANIU W SPRAWIE NADANIA
STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO
W DZIEDZINIE NAUK MEDYCZNYCH I NAUK O ZDROWIU
W DYSCYPLINIE NAUK O KULTURZE FIZYCZNEJ**

Podstawa sporządzenia recenzji

Podstawą do sporządzenia recenzji jest uchwała Senatu Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu o numerze 9/2004 z dnia 19.11.2004 roku powołująca komisję habilitacyjną w postępowaniu w sprawie nadania dr Małgorzacie Wójcik stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauk o kulturze fizycznej.

Recenzja została sporządzona w oparciu o kryteria konieczne do uzyskania stopnia doktora habilitowanego, wynikające z art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U z 2023 r. poz. 742 wraz z późniejszymi zmianami).

Wykształcenie i przebieg kariery zawodowej

Pani dr Elżbieta Wójcik jest absolwentką Akademii Wychowania Fizycznego im. E. Piaseckiego w Poznaniu, gdzie w roku 2000 uzyskała tytuł magistra rehabilitacji ruchowej.

Od 2023 roku Kandydatka pracuje na stanowisku adiunkta w Zakładzie Fizjoterapii Zamiejscowego Wydziału Kultury Fizycznej w Gorzowie Wielkopolskim Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu. Wcześniej, w latach 2020-2022 pracowała na stanowisku adiunkta w Instytucie Nauk o Zdrowiu Państwowej Szkoły Wyższej im. Hipolita Cegielskiego w Gnieźnie, w latach 2017-2020 jako adiunkt w Zakładzie Fizjoterapii Państwowej Uczelni Stanisława Staszica w Pile, a w latach 2008-2017 jako starszy

wykładowca w Zakładzie Fizjoterapii, w Instytucie Ochrony Zdrowia Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Stanisława Staszica w Pile.

W 2022 roku Pani dr Małgorzata Wójcik uzyskała tytuł specjalisty w dziedzinie fizjoterapii, a w roku 2023 ukończyła studia podyplomowe: Elementy metodologii badań empirycznych w medycynie i zastosowania statystyki w badaniach biomedycznych.

Stopień doktora nauk o kulturze fizycznej nadano Kandydatce 22.05.2007 roku uchwałą Rady Wydziału Wychowania Fizycznego w Akademii Wychowania Fizycznego im. E. Piaseckiego w Poznaniu na podstawie rozprawy doktorskiej „Ocena profilu lipidowego krwi oraz insulinooporności u kobiet z nadwagą i otyłością”, której promotorem był prof. dr hab. med. Tadeusz Rychlewski (AWF Poznań), a recenzentami prof. dr hab. Marian Grzymisławski (UM Poznań) oraz prof. dr hab. Lucja Pilaczyńska-Szcześniak (AWF Poznań).

Ogólna charakterystyka dorobku naukowego

Parametryczny dorobek Kandydatki, potwierdzony dokumentem z Biblioteki Głównej Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu na dzień 19.06.2024 r. wynosi 64,373 punktów IF oraz 2936 punktów MNiSW. Według Web of Science liczba cytowań wynosi 76, bez autocytowań 52, a wartość indeksu Hirscha wynosi 5. W dorobku kandydatki jest 25 prac posiadających IF (w załączniku 4., w punkcie IV.1. Kandydatka wspomina o 22 pracach, wymieniając wcześniej w punkcie II.4. 25 prac), 14 prac posiadających punkty ministerialne oraz 22 rozdziały w monografiach naukowych. Stwierdzam, że wartość bibliometryczna przedłożonego do recenzji dorobku jest dobra.

Z załącznika nr 4 wynika, że przed uzyskaniem stopnia doktora Kandydatka nie opublikowała żadnej monografii naukowej, rozdziału w monografii, ani artykułu w czasopiśmie naukowym. Po uzyskaniu stopnia doktora natomiast Habilitantka opublikowała 22 rozdziały w monografiach naukowych (296 punktów ministerialnych) oraz 39 prac, przy czym 25 prac posiada IF o łącznej wartości 64,373 (2095 punktów ministerialnych), a 14 prac ma wyłącznie punktację ministerialną (545 punktów).

Prace posiadające IF Kandydatka publikowała w następujących czasopismach: Antioxidants (2 artykuły), Frontiers in Public Health, Biology, Biomedicines, Scientific Reports (2 artykuły), Journal of Clinical Medicine (3 artykuły), Journal of Trace Elements in Medicine and Biology, Behavioral Sciences, Ginekologia Polska (2 artykuły), International Journal of Osteopathic Medicine, Medicina, Journal of Men's Health (2 artykuły), Journal of Physical Therapy Science, Acta Balneologica (3 artykuły), Clinical and experimental Obstetrics & Gynecology (3 artykuły).

Główne osiągnięcie naukowe

Główne osiągnięcie naukowe stanowi cykl czterech spójnych, oryginalnych prac (publikacji) naukowych o sumarycznym IF wynoszącym nie jak pisze we wniosku Kandydatka 9,504, a 9,108 (240 punktów ministerialnych), opublikowanych po uzyskaniu stopnia doktora nauk o kulturze fizycznej, prezentowanych pod zbiorczym tytułem „Ocena wpływu technik fizjoterapeutycznych i osteopatycznych na autonomiczny układ nerwowy, poziom kortyzolu i kortykoliberyny oraz stabilność posturalną u młodych mężczyzn narażonych na stres”. Z obowiązku recenzenta muszę zaznaczyć, że w załączniku 4 (Wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny) w punkcie I.2. pojawia się pewna niezgodność z informacją zamieszczoną we wniosku: dotyczy ona ilości prac włączonych do cyklu, ponieważ tu autorka umieściła w spisie 5 prac zamiast 4.

Należy podkreślić, że w ramach głównego osiągnięcia naukowego Kandydatka pełniła rolę pierwszej autorki we wszystkich czterech pracach, będąc jednocześnie w trzech z nich autorem korespondującym. Rola Kandydatki w każdej z publikacji była kluczowa i obejmowała wszystkie etapy realizacji badań i przygotowania publikacji: Kandydatka brała udział w tworzeniu koncepcji prac, zaplanowaniu i przygotowaniu eksperymentów, analizie danych i interpretacji wyników, analizie piśmiennictwa, napisaniu i zredagowaniu manuskryptów oraz w korekcie manuskryptów i przygotowaniu odpowiedzi dla recenzentów. W przypadku drugiej, trzeciej i czwartej pracy cyklu Habilitantka prowadziła także korespondencję z redakcjami. Stosowne zaświadczenia poświadczające swój wkład w większość ze wspomnianych aktywności, Kandydatka umieściła w dokumentacji jako załączniki o numerze 6.

Prace stanowiące cykl to:

- P1)** Wójcik M., Dziembowska I., Izdebski P., Żekanowska E. Pilot randomized single-blind clinical trial, craniosacral therapy vs control on physiological reaction to math task in male athletes. *International Journal of Osteopathic Medicine*. 2019, 32, 7-12. (IF=1,208, punkty ministerialne: 40).
- P2)** Wójcik M., Siatkowski I., Żekanowska E. A proposal for the use of craniosacral therapy in firefighter cadets to decrease cortisol levels and improve postural stability. *Journal of Men's Health*. 2022, 18(6), 140. (IF=0,7, punkty ministerialne: 20).
- P3)** Wójcik M., Siatkowski I. The effect of cranial techniques on the heart rate variability response to psychological stress test in firefighter cadets. *Scientific Reports*. 2023, 13, 7780. (IF=4,6, punkty ministerialne: 140).

P4) Wójcik M., Bordoni B., Siatkowski I., Żekanowska E. The effect of craniosacral therapy on blood levels of stress hormones in male firefighter cadets: a randomized clinical trial. Behavioral Sciences. 2023, 13, 914. (IF=2,6, punkty ministerialne: 40).

Należy zauważyć, że wobec przybierających na sile w ostatnich latach negatywnych skutków stresu, tematyka artykułów jest aktualna, a działania opisane w kolejnych pracach spójne. Znalezienie oddziaływań redukujących reakcję na stres powinno przyczynić się do poprawy jakości życia i być może u wielu osób do jego wydłużenia.

W pierwszym eksperymencie, do którego włączono 22 piłkarzy, opisanym w pracy P1, Habilitantka analizowała czy jednorazowa terapia czaszkowo-krzyżowa wpływa na reakcję psychofizjologiczną, tzn. tętno, częstość oddechów oraz przewodnictwo skóry, po wywołaniu reakcji stresowej. Kandydatka zadbała o to, aby badania przeprowadzane były o tej samej porze dnia, w czasie, w którym wyrzut do krwi kortyzolu odpowiedzialnego za reakcję stresową jest największy. Do pomiaru analizowanych w pracy danych użyła sprawdzonej metody obiektywnej. Badania były częściowo zaślepione, a grupę kontrolną stanowili piłkarze, u których zastosowano placebo. Eksperyment składał się z dwóch takich samych faz pomiędzy, którymi zastosowano terapię czaszkowo-krzyżową. We wspomnianych fazach mierzono analizowane parametry, poprzez niespecyficzne oddziaływanie jak na piłkarzy wywoływano stres i ponownie mierzono te same parametry. Analiza otrzymanych wyników doprowadziła Kandydatkę do stwierdzenia, że 20-minutowa terapia czaszkowo-krzyżowa przynajmniej krótkoterminowo skutecznie może zmniejszać wskaźniki stresu (częstość tętna i oddechów).

W drugim eksperymencie, opisanym w artykule P2, do którego włączono już znacznie większą liczbę osób, kadetów szkoły pożarnictwa, badano wpływ terapii czaszkowo-krzyżowej prowadzonej u nich raz w tygodniu przez 20 minut w ciągu kolejnych 5 tygodni na poziom kortyzolu we krwi oraz parametry stabilności posturalnej. Tu, co ważne, podobnie jak w pierwszym eksperymencie, do analizy zmian zachodzących w organizmie pod wpływem terapii użyto obiektywnych metod pomiarowych. Uzyskane wyniki doprowadziły autorów do stwierdzenia, że 20-minutowa terapia czaszkowo-krzyżowa prowadzona raz w tygodniu przez pięć kolejnych tygodni zmniejsza poziom kortyzolu we krwi, natomiast nie powoduje znaczących zmian parametrów stabilności posturalnej w przypadku stania swobodnego na obu kończynach dolnych.

W eksperymencie opisanym w artykule P3, u kadetów szkoły pożarnictwa badano wpływ terapii czaszkowo-krzyżowej prowadzonej raz w tygodniu przez 20 minut, przez kolejnych 5 tygodni (grupa eksperymentalna) oraz 20-minutowego trzymania za głowę (grupa kontrolna) na wartości zmienności rytmu serca po zadziałaniu bodźca stresowego (takiego

samemu jak ten opisany w artykule P1). Interwencja terapeutyczna była taka sama jak ta, którą Autorka opisała w pracy P2. Tu również, jak w poprzednich badaniach do oceny zmian wykorzystano obiektywne narzędzie pomiarowe oceniające w tym przypadku parametry zmienności rytmu serca. Analiza otrzymanych w tych badaniach wyników doprowadziła Autorów do stwierdzenia, że zarówno terapia czaszkowo-krzyżowa, jak i placebo, które w tym przypadku Autorzy opisują jako trzymanie za głowę, wywołują ten sam znaczący wpływ na analizowane parametry. We wnioskach Autorzy pracy stwierdzają między innymi, że badania powinny być kontynuowane aby sprawdzić, które z oddziaływań jest silniejsze – to podejście może budzić zdziwienie, ponieważ wydaje się, że skoro dane dotyczące wpływu obu oddziaływań zostały zebrane, wystarczyło je tylko w pracy poddać właściwej analizie statystycznej.

W eksperymencie opisanym w artykule P4, celem była ocena wpływu terapii czaszkowo-krzyżowej na poziom wskaźników aktywności podwzgórze-przysadka-nadnercza (kortyzolu i kortykoliberyny) w surowicy krwi u kadetów szkoły pożarnictwa. Analiza danych w tym przypadku doprowadziła Autorów do wniosku, że terapia czaszkowo-krzyżowa wpływa na redukcję stresu ocenianego poziomem kortyzolu i kortykoliberyny w surowicy krwi, a zatem może być skutecznym i nieinwazyjnym sposobem na redukcję stresu u młodych mężczyzn systematycznie poddawanych stresowi.

Z pewnością przeprowadzone eksperymenty, których wyniki Kandydatka zaprezentowała w cyklu prac mają zarówno słabe, jak i mocne strony.

Wśród słabych stron wymienić należy:

- zastosowanie bodźca wywołującego reakcję stresową o zupełnie innej charakterystyce, jak ten, któremu w rzeczywistości poddawani są piłkarze i strażacy (choć z drugiej strony łatwego do otworzenia i powtarzalnego),
- brak oszacowania wielkości próby (eksperyment opisany w pracach P2, P3 i P4),
- małą liczbę badanych osób włączonych do badań (zwłaszcza do eksperymentu opisanego w pracy P1, przez co nie jest możliwe uogólnienie wnioskowania),
- brak kobiet wśród osób włączonych do badań,
- brak badania odległych wyników wpływu terapii czaszkowo-krzyżowej na możliwość redukcji stresu (z czego, jak wynika z włączonych do cyklu prac, Habilitanka zarówno w tym, jak i w dwóch poprzednich przypadkach doskonale zdaje sobie sprawę, co recenzent przyjmuje z zadowoleniem),
- brak rejestracji badań,
- analiza danych podstawowych w pracach P2, P3 i P4 wskazuje, że pomiary analizowanych

w tych pracach parametrów pochodzą z tego samego eksperymentu, jednak w pracach P2 i P4 w opisie metodyki brak jest informacji o bodźcu stresującym (zadaniu matematycznym) wprowadzanym na początku eksperymentu. Inny jest też powód wykluczenia trzech osób w eksperymencie opisanym w pracach P2 i P3 – w pierwszym z nich nie mogli oni odbywać terapii ze względu na obowiązki służbowe, w drugim natomiast ze względu na chorobę.

Mocne strony obejmują między innymi:

- chęć poszukiwania nowej skutecznej metody obniżania poziomu stresu u człowieka,
- randomizację i zaślepienie osób włączonych do eksperymentów,
- powtarzalną terapię wykonywaną przez wykwalifikowaną i doświadczoną terapeutkę,
- użycie do oceny zmian obiektywnych metod pomiarowych,
- dbałość o czas prowadzenia badań, który jest niezmiernie ważny ze względu na zmianę poziomu kortyzolu we krwi w czasie doby,
- umiejętność wyciągania wniosków po wcześniejszych niedociągnięciach (po tym jak w pierwszym badaniu Habilitantka włączyła do niego zbyt małą liczbę osób, błąd ten częściowo skorygowała w kolejnym eksperymencie).

Cykl prac dotyczy bardzo ważnego społecznie interdyscyplinarnego tematu. Choć pomocne w obniżaniu poziomu stresu okazały się między innymi joga, muzykoterapia oraz masaże głowy, to niezmiernie ważne i potrzebne jest poszukiwanie nowych, skuteczniejszych metod, aby u ludzi szczególnie narażonych na duży stres redukować reakcje stresowe, a więc jednocześnie zmniejszać ryzyko chorób takich jak nadciśnienie tętnicze, zawał serca czy depresja, które w wielu wypadkach mogą doprowadzić do przedwczesnej śmierci. Przeprowadzone eksperymenty są nowatorskie i świadczą o umiejętności planowania i prowadzenia eksperymentów naukowych przez Kandydatkę.

Podsumowując tę część stwierdzam, że pomimo pewnych ograniczeń, o których wspominałem wcześniej, przedstawiony do recenzji cykl 4 spójnych prac, prezentowanych pod wspólnym tytułem „Ocena wpływu technik fizjoterapeutycznych i osteopatycznych na autonomiczny układ nerwowy, poziom kortyzolu i kortykoliberyny oraz stabilność posturalną u młodych mężczyzn narażonych na stres” spełnia kryterium osiągnięcia naukowego stanowiącego znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauk o kulturze fizycznej.

Pozostały dorobek naukowy

W autoreferacie Kandydatka opisała również pozostałe osiągnięcia naukowe. Jej zainteresowania badawcze zorientowane są wokół tematyki (1) metabolizmu żelaza u sportowców, (2) powiązań funkcjonalnych między stawami skroniowo-żuchwowymi

a miednicą u kobiet z wypadaniem narządów rodnych oraz z endometriozą, (3) oceny skuteczności fizjoterapii kobiet z endometriozą, a także (4) kobiet z nietrzymaniem moczu z uwzględnieniem stabilności posturalnej, wzorca postawy, typu miednicy, jakości życia i aspektu seksualnego. W zakresie wspomnianej tematyki opublikowanych zostało łącznie 13 prac, z których 11 prac posiada IF. Sumaryczna punktacja IF wspomnianych prac wynosi 30,933 a łączna punktacja ministerialna to 1230 punktów. W przypadku 10 prac ze wspomnianego zakresu Kandydatka jest pierwszym autorem, a w przypadku 9 jednocześnie autorem korespondującym. 5 prac to artykuły oryginalne, a kolejne 7 to artykuły przeglądowe. W mojej opinii niezmiernie ważnym jest fakt, że Habilitantka jest również opiekunką Studenckiego Koła Naukowego Conocimiento działającego przy Zakładzie Fizjoterapii Zamiejscowego Wydziału Kultury Fizycznej Akademii Wychowania Fizycznego im. E. Piaseckiego w Poznaniu, którego działalność jest w dużej części zbieżna ze wspomnianymi obszarami badawczymi. Efekty współpracy ze studentami w ramach Studenckiego Koła Naukowego widoczne są w postaci licznych prac przyjętych do druku bądź już opublikowanych w recenzowanych czasopismach oraz w monografiach, a także w postaci aktywnego uczestnictwa studentów w konferencjach.

Moim zdaniem podkreślić należy również to, że realizacja wspomnianego wcześniej drugiego obszaru tematycznego pozwoliła na złożenie do Urzędu Patentowego w dniu 29.05.2024 roku wniosku o udzielenie prawa ochronnego na wzór użytkowy urządzenia do pomiaru siły zacisku kości szczęki i kości zuchwy (zgłaszający: Politechnika Poznańska oraz Akademia Wychowania Fizycznego im. E. Piaseckiego w Poznaniu).

Po analizie pozostałego dorobku naukowego stwierdzam, że osiągnięcia naukowe Kandydatki wnoszą znaczący wkład w rozwój dyscypliny nauk o kulturze fizycznej.

Wykazywanie się istotną aktywnością naukową realizowaną więcej niż w jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej

W 2023 roku Kandydatka odbyła miesięczny staż naukowy w Catholic University in Ružomberok (Słowacja). W trakcie stażu brała udział w realizacji projektu *Functional links between the temporomandibular joints and the pelvis in women with gynaecological entities (genital prolapse and endometriosis)*. Efektem stażu i udziału we wspomnianym projekcie była praca opublikowana w *Journal of Clinical Medicine*, którego Kandydatka jest pierwszą autorką. Tematyka badawcza zrealizowana w trakcie stażu została również zaprezentowana w 2023 roku podczas konferencji *Gynecology and Obstetric Gynecology Conference* w Paryżu.

W 2024 roku Habilitantka odbyła także staż naukowy w Katedrze Rehabilitacji Trzeciego Wydziału Lekarskiego na Uniwersytecie Karola w Pradze, biorąc udział w badaniach *A pilot controlled study of the effect of transcranial direct current stimulation (tDCS) on improving upper limb functional motor rehabilitation and cognitive rehabilitation outcomes in post-stroke patients*. Tematyka badawcza zrealizowana w trakcie tego stażu została zaprezentowana w 2024 roku w czasie dwóch konferencji (*NEUROREHA 2024* w Lázně Bělohrad oraz *VI Konferencja CRANIA Konsensus w diagnostyce i fizjoterapii stawów skroniowo-żuchwowych* w Międzyzdrojach).

Stwierdzam, iż w zakresie wykazywania się aktywnością naukową realizowaną więcej niż w jednej uczelni, Habilitantka to wymaganie spełnia.

Ocena pozostałych osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych, popularyzujących naukę i innych

Kandydatka prócz licznych zajęć na kierunku Fizjoterapia, prowadziła zajęcia na kierunkach: Ratownictwo Medyczne, Kosmetologia oraz Pielęgniarstwo. Pełniła funkcję promotora wielu prac licencjackich i magisterskich. Jest również kierownikiem specjalizacji w ośrodku specjalizacyjno-szkoleniowym PJ-Med Szpital Rehabilitacyjny w Popielówku.

Na przestrzeni wielu lat Kandydatka pełniła bądź pełni liczne funkcje: jest zastępcą przewodniczącego Komisji Programowej na kierunku Fizjoterapia (zamiejscowy wydział Kultury Fizycznej w Gorzowie Wielkopolskim Akademii Wychowania Fizycznego im. E. Piaseckiego w Poznaniu), była rzecznikiem dyscyplinarnym nauczycieli akademickich oraz zastępcą dyrektora Instytutu Nauk o Zdrowiu (Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Hipolita Cegielskiego w Gnieźnie), członkiem Rady Programowej na kierunku Fizjoterapia, sekretarzem Komisji przygotowującej wnioski dla jednolitych studiów magisterskich na kierunku Fizjoterapia, członkiem Senatu Uczelni, kierownikiem zakładu, członkiem Komisji Przetargowej oraz członkiem Centrum Transferu Technologii (Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Stanisława Staszica w Pile).

W zakresie działań popularyzujących naukę Kandydatka prowadziła zajęcia dla lekarzy specjalizujących się w ginekologii i położnictwie, wykłady dla słuchaczy Uniwersytetu III wieku oraz wykład dla nauczycieli Państwowej Szkoły Baletowej w Łodzi. Opublikowała również artykuł promujący fizjoterapię dla osób rekreacyjnie uprawiających nurkowanie oraz kilka artykułów promujących fizjoterapię w zakresie zaburzeń logopedycznych i usprawniania dzieci. Ponadto Habilitantka była redaktorem naukowym w jednym z wydawnictw, pełniła funkcję promotora pomocniczego pracy doktorskiej, wykonywała pracę edytora

w indeksowanych czasopismach naukowych oraz wykonała szereg recenzji artykułów naukowych.

Kandydatka uczestniczyła także czynnie w licznych ogólnopolskich, a także międzynarodowych kongresach, konferencjach i sympozjach oraz była członkiem komitetów naukowych konferencji.

Choć analiza dokumentacji wskazuje, że Kandydatka nie brała wcześniej udziału w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze krajowych bądź zagranicznych konkursów, to warto zaznaczyć, że aktualnie uczestniczy w realizacji kilku naukowych projektów wewnątrzuczelnianych, będąc w trzech z nich kierownikiem badań.

Pani doktor Małgorzata Wójcik ukończyła szereg kursów fizjoterapeutycznych, między innymi PNF podstawowy i rozwijający, NDT Bobath, terapię manualną według J. Cyriax'a oraz terapię czaszkowo-krzyżową, przez co mocno podniosła swoje kwalifikacje zawodowe.

Podsumowanie

Biorąc pod uwagę przesłanki warunkujące nadanie stopnia doktora habilitowanego, obejmujące: posiadanie stopnia doktora, posiadanie w dorobku osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauk o kulturze fizycznej oraz istotną aktywność naukową realizowaną więcej niż w jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej (art. 219 ust. 1, ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Dz. U. z 2022 r, poz. 574 ze zm.) stwierdzam, że Pani dr Małgorzata Wójcik wszystkie wymagane kryteria spełnia i wniosek Kandydatki oceniam pozytywnie. Zwracam się zatem do Senatu Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu z wnioskiem o dopuszczenie Pani dr Małgorzaty Wójcik do dalszych etapów postępowania w sprawie nadania Kandydatce stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauk o kulturze fizycznej.

Piotr Uścił